

Dit samen zorgt ervoor dat het bestuur van een gemeente na herindeling professioneler wordt. De gemeente kan beter omgaan met problemen en kan grotere projecten behandelen. De wethouders en burgemeester zijn van betere kwaliteit en de raadsleden zijn beter in staat het college te controleren. De gemeenten kunnen zo beter strategische besluiten nemen. Ook burgers ervaren een professioneel bestuur als positief, ze worden immers beter vertegenwoordigd op lokaal niveau.

Conclusie

Zoals hierboven is beschreven is in de laatste decennia het tempo van de gemeentelijke herindelingen opgevoerd. Er zijn daar drie belangrijke redenen voor. Ten eerste wordt het ambtelijk apparaat versterkt waardoor onder andere de dienstverlening beter wordt. Ten tweede worden de voorzieningen verbeterd, ze zijn beter bereikbaar en langer open. Ten derde wordt het lokale bestuur versterkt; er zijn professionelere mensen aan te trekken voor het lokale bestuur. Om al deze redenen is het verstandig om door te gaan met de huidige trend van het herindelen van gemeentes. Misschien valt hier zelfs niet aan te ontkomen. ■

Bronnen:

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2008) 'Gemeentelijke herindeling' <http://www.minbzk.nl/onderwerpen/openbaar-bestuur/lokaal-bestuur/gemeentelijke> (bezocht op 16/02/2009)

Fraanje, M.J. et al. (2008) Effecten van gemeentelijke herindelingen. Groningen: Berenschot

De illusies van het atheïsme

Door Boy Vielvoye

Dit jaar vieren wij het jubileum van de Engelse wetenschapper Darwin. Het is een op zich triviale gebeurtenis als deze die in ons land de afgelopen tijd het nodige stof heeft doen opwaaien. Want wat bleek? Er zijn binnen de westerse beschavingssfeer nog steeds mensen te vinden die het werk van Darwin niet onderschrijven, en tegen beter weten in blijven vasthouden aan verouderde religieuze standpunten.

Maar geachte lezers, schiet u nu niet spontaan in paniek. Er is namelijk hoop, en die hoop wordt ons geboden door de atheïstische en humanistische intellectuelen die ons land rijk is. Zij hebben onder leiding van hun sekteleider Richard Dawkins namelijk uitgevonden dat als deze ongeletterde gelovigen geconfronteerd worden met het overweldigende bewijs dat er tegen hun achterlijke godsdiensten bestaat, zij niet anders kunnen dan nederig tot inkeer komen. De religie zal door een fatale klap vanuit de wetenschappelijke hoek van de intellectuele boksring definitief van de aardbodem verdwijnen. Eindelijk zal de westerse beschaving verlost zijn van al het godsdienstige geweld dat de totale wereldvrede zo lang in de weg heeft gestaan. Tenminste, dat is het verhaal dat ons tot in den treuren wordt voorgedragen door een bonte stoet aan atheïstische wetenschappers. Het is echter geen gewaagde voorspelling om te stellen dat al het bewijs dat Dawkins en trawanten tegen het bestaan van een hogere macht te

berde brengen, het aantal gelovigen niet zal terugdringen. Over tien jaar zal de wereld nog steeds een rijke verscheidenheid aan religies kennen, die door de verslechterde mondiale omstandigheden als gevolg van een versmolten klimaat, het gebrek aan voedsel en de opkomst van de financiële crisis ook nog eens een enorme toename van aanhangers zullen beleven. Hoe komt het dan toch dat men vanuit atheïstische hoek zo heilig gelooft in de irrelevantie van religie in de moderne samenlevingen? Een antwoord hierop valt te formuleren vanuit de gedachte dat atheïstische denkers zelf een occult geloof

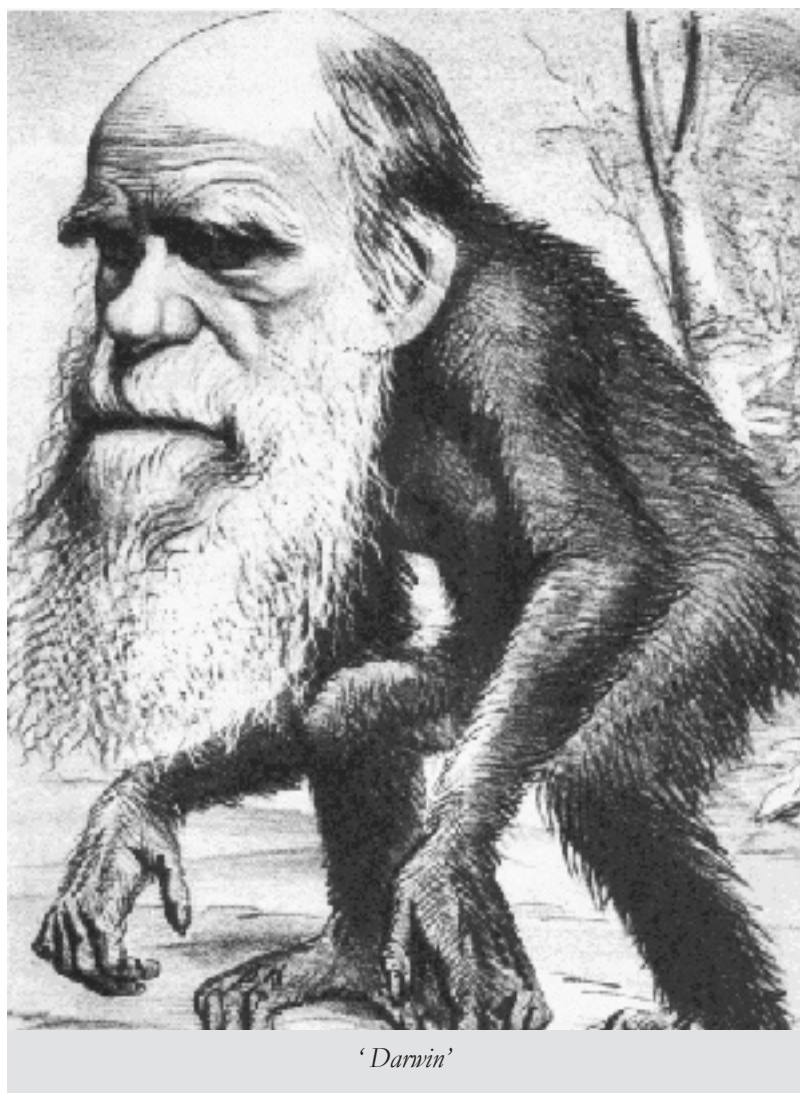
Richard Dawkins

koesteren in twee entiteiten: de mens en de wetenschap. De aanbidding van deze twee gouden kalveren tezamen leidt tot een explosief mengsel die de atheïstische leer tot een in potentie schadelijke explosie van onverdraagzaamheid kan brengen.

Het voorbeeld van de atheïstische these dat religie op de lange termijn geen rol op het wereldtoneel meer zal spelen maakt op treffende wijze duidelijk hoe de aanbidding van de twee bovengenoemde gouden kalveren de blik op de werkelijkheid vertroebelt. Allereerst het geloof in de mens. Die is volgens de meeste atheïsten van nature goed. De mens zelf zal nooit uit zichzelf religieus geweld begaan. Religieus geweld wordt de mens opgedrongen door kwade teksten uit de Bijbel en de Koran. Hier komt het tweede kalf om de hoek kijken, de wetenschap. Zij kan ervoor zorgen dat de mens verlost wordt uit de kwade droom van de religie. Zij kan die arme maar goedwillende aap die we mens noemen uit de duisternis verheffen. Maar zoals met de meeste bijgeloven blijkt in de empirische werkelijkheid dat het atheïstische wonder van de verlichting niet geschiedt. Die ondankbare gelovigen blijven maar geloven. Waarom toch in Godsnaam?

Dat is precies de vraag die veel atheïsten zichzelf over een tijd zullen moeten gaan stellen. Zij vertoont zeer veel gelijkenis met een voorbeeld uit de medische wetenschap, waarin een bepaalde patiënt zijn medicatie niet tot zich wil nemen omdat hij gelooft dat de liefde van God hem zal genezen. Net als de atheïsten zal ook deze patiënt teleurgesteld worden.

Waarom geneest hij niet? Veel lezers zullen dit een minder lastige

'Darwin'

vraag vinden dan de vorige vraag. De patiënt zal zijn blik niet omhoog naar de hemel moeten richten maar naar het infectueuze gezwel in zijn buikwand. Oftewel, in zichzelf. En dat is precies de plek waar atheïsten niet graag kijken.

Als atheïsten daar wel de moeite voor zouden nemen zouden ze tot de conclusie komen dat de mens maar in zijn God blijft geloven omdat de neiging tot geloof in een hogere macht nu eenmaal een wezenlijk onderdeel is van de menselijke aard. Net als de medicus die begrijpt dat niet de goddelijke genade maar het menselijk lichaam

van belang is voor verklaring van een ziektebeeld, zal de atheïst moeten inzien dat de oorzaak van het aanhoudende geloof in God de mens zelf is. En een strijd met als inzet de verandering van de menselijke aard is altijd een gevecht tegen windmolens. Religie zal blijven bestaan. Het aantal religieuzen gaat groeien. En wie dit ontkent bevindt zich op een gevaarlijk pad van onwetenschappelijk bijgeloof. Dat pad kent maar één eindstation: onverdraagzaamheid jegens de verfoeide stommelingen die de universele waarheid van jouw geloof maar niet in willen zien. ■